तव सम्बन्धि, 'मृगशीर्षाख्यं 'प्रियं' प्रीतिहेतुभूतं, 'यत्' नक्षत्रम्, 'अस्ति', तत् 'प्रियाणां' वस्तूनां मध्ये, अतिशयेन 'प्रियं' प्रियहेतुम्। हे 'सोम', 'तस्मै' नक्षत्राय, 'ते' तुभ्यञ्च, 'हविषा', 'विधेम' परिचरेम। 'नः' अस्मदीयाय, 'द्विपदे' मनुष्याय, 'शं' सुखहेतुः,'एधि' भव। 'चतुष्पदे' पशवे, च शम्भव॥

अथ चतुर्थस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "आर्द्रया रुद्रः प्रथमा न एति। श्रेष्ठो देवानां पतिरघ्न्यानाम्। नक्षत्रमस्य हविषा विधेम। मा नः प्रजाᳬ रीरिषन्मोत वीरान्" इति। योऽयं 'रुद्रः', देवः सोऽयम् 'आर्द्रया' नक्षत्रेण सह, 'प्रथमानः' प्रसिद्धः सन्,'एति' अस्मद्यज्ञं प्राप्नोतु। कीदृशो रुद्रः,'देवानां', मध्ये 'श्रेष्ठः', 'अघ्न्यानां' गवां, 'पतिः' स्वामी, 'अस्य' रुद्रस्य समन्धि, 'नक्षत्रम्' आर्द्राख्यं, 'हविषा', परिचरेम। स चास्माकं 'प्रजां' पुत्रादिकं, 'मारिषत्', मा हिंसीत्। 'उत' अपि च, 'वीरान्' शूरान् भृत्यानपि, मारिषत्॥

तत्रैव याज्यामाह। "हेती रुद्रस्य परि णो वृणक्तु। आर्द्रानक्षत्रं जुषताᳬ हविर्नः [३]। प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशᳬसं नुदतामरातिम्" इति। 'रुद्रस्य', 'हेतिः' आयुधं, 'नः' अस्मान् 'परिवृणक्तु' सर्व्वतो वर्ज्जयतु। तदीयम् 'आर्द्राख्यं 'नक्षत्रं', 'नः' अस्मदीयं,'हविः', जुषताम्। अथ तौ रुद्र आर्द्रा चोभौ नोऽस्मदीयानि 'विश्वा' सर्व्वाणि, 'दुरितानि', 'प्रमुञ्चमानौ' विनाशयन्तौ, 'अघशंसं' अस्मदीयस्य पापस्य शंसकं निन्दकं, 'अरातिं' शत्रुं, 'अपनुदतां' निराकुरुताम्॥